یادداشت

مهران ابراهیمیان

اگر برجام نبود، چه می‌شد؟(بخش اول)

برجام بـه عنوان دسـتاوردی بزرگ محور پاسـخ تمام سـؤالات متنوع خبرنگاران بود؛ از اشـتغال تـا رکود و فـروش مغازه‌دارا! دسـتان خالی دولتمـردان دولت یازدهم در حـوزه عملیاتی، رئیس‌جمهـور محترم را واداشته تا برجام و عادی‌سازی روابط خارجی و بازگشت به محدوده اقتصاد طی دو سال آینده را به عنوان یک دستاورد تلقی کند و تصویری از آینده مبهم را دستاورد تلقی کند. اما این تمام ماجرای نشست رئیس‌جمهور نبود. او در این نشست جمله‌ای تکراری را بیان کرد که پیش از این کارشناسان اقتصادی حامی‌اش بارها و با ادبیات مختلف آن را بیان کرده‌اند. «اگر برجام نبود چه می‌شد؟»

آنچه می‌توان در ترسیم ادامه برجام متصور شد دو مسیر کاملاً متفاوت است که حتماً به عملکرد برنامه‌ریزان و قوه‌مجریه و مقننه برمی‌گردد.

نگاه اول که احتمالاً رئیس‌جمهور به شدت تحت تأثیر آن است و ملکه ذهن او شده ناشی از وظیفه‌ای است که کارکرد دولت را در حد موزع درآمدهای نفتی پایین آورده، لذا وقتی پول نفت نیست، هیچ کاری نمی‌توان انجام داد و وقتی پول نفت زیاد می‌شود یعنی عملکرد اقتصادی دولت عالی است. غافل از اینکه این نوع تفکر اقتصادی نیست بلکه عین سیاست پوپولیستی است و نه تنها کشور را وابسته به قیمت و میزان سطح فروش نفت می‌کند بلکه در درازمدت ملعبه کسانی می‌کند که قادرند قیمت نفت را دستکاری یا محدودیت در فروش نفت را برای ما ایجاد کنند. بدیهی اسـت چنین نگاهی افزایش استخراج نفت و فروش خام آن و رسیدن به سطح فروش نفت در سطح دولتی که طی چهار سال پیش دائم علیه او حرف زده شده نه فقط دستاورد برجام بلکه اقتصاد مقاومتی تلقی می‌شود!

به این جملات عجیب که تولید بیشـتر نفت خام و فـروش آن را اقتصاد مقاومتی خواند، توجـه کنید: «اولین کاری که امسـال در حوزه اقتصاد مقاومتی صورت گرفت، در مسـئله نفت و گاز بود. اینکه تولید نفت از ۲ میلیون به ۳ میلیون بشکه برسد و صادرات نفت ما از یک میلیون بشکه به بالای ۲ میلیون بشکه برسد، کار ساده‌ای نیست. اقتصاد مقاومتی همین اسـت که تولید بالا برود، صادرات بیشتر شود و اشـتغال بیشتر شود.» بدیهی اسـت با چنین نگاهی کارنامه به جامانده از دولت بسـیار وخیم خواهد بود به خصوص که دولت سنگین و فربه هزینه‌های جاری زیادی دارد و شعارها و نقدهایی درباره دولت قبلی کرده است.

نگاه دوم به برجام که ناشـی از نگاهی تجربی به کاهـش قیمت نفت در دولت‌های قبـل (صرف‌نظر از تورم ایجاد شـده که آن هـم نتیجه بزرگ بودن دولت است) است. این نگاه نشـان داده تأکید بر کاهش سهم نفت در اقتصاد یک ضرورت است و هر گاه که درآمدهای نفتی کم شده اقتصاد مردمی‌تر و نقش دولت کم‌رنگ‌تر شده است. این همان آرزوی دیرینه همه کارشناسان و به خصوص کارشناسـان حامی اقتصاد آزاد و دولت است. از این رو بسیاری از اقتصاددان‌های حامی دولت که آقای روحانی سؤال آنها را تکرار کرده‌اند و به عنوان حامی اقتصاد آزاد شناخته می‌شوند، بهتر از هر کسی می‌دانند که اگر قرار باشد اقتصاد از روش توزیعی به تولیدی حرکت کند و در مسیر توسعه و پیشرفت واقعی قرار بگیرد و رشدهای ناشی از نفت و ناماندگار تکرار نشود، مسیر تداوم برجام، اگر چه سخت‌تر بوده اما اقتصاد را مولدتر می‌کرد.

آنچنان که تجربه بیمه‌ها در دوران برجام باعث تقویت صنعت بیمه شد و بخش‌هایی از نفت که مجبور به اعتماد به کارشناسان و تولیدکنندگان داخلی بودند قابل تأمل است. بدیهی است بسـیاری دیگر از تحولات امیدوارکننده طی سـال‌های اخیر اعم از شفاف‌سـازی‌ها در گمرک، در کسب درآمد از روش مالیات‌ستانی از فراریان بزرگ و... همه و همه نتیجه جبری بوده که دولت به دلیل ناتوانی در کسب درآمدهای نفتی به دنبال آنها رفته و اجرایی کرده است. وگرنه با درآمدهای بالای نفتی آن می‌شد که در دولت‌های نهم و دهم رخ داده است یا مثلاً اگر برجام ادامه می‌یافت قوه مقننه همچنان هنگام تخصیص بودجه با نگاه اقتصاد توزیعی به دنبال تعریف پروژه‌های غیرعلمی و بدون توجیه اقتصادی (اعم از طرح‌های فولاد در مناطق بی‌آب و کارخانه‌های غیرفعال کاشی و فرودگاه‌های متروکه در شهرستان‌ها و...) در محدوده منطقه‌ای خود بودند به جای اینکه به دنبال تدوین قوانین کارآمد در مسـیر توسعه و پیشرفت‌مند اصلاح مالیات‌های مستقیم و... بروند، البته نگارنده منکر هزینه‌های زیاد و تحمیلی تحریم بر اقتصاد نیسـت و به خوبی با تمام وجود خود آثار آب رفتن جیب‌ها و افزایش هزینه‌های زندگی را حس کرده است اما اگر با مردم رو راست بودیم و نگران آینده سیاسی و واگذار کردن قدرت به رقیب نبودیم، اقتصاد روی ریل قرار می‌گرفت.

آقای روحانی با توجه به تجربه فعالیت در مرکز تحقیقات استراتژیک و کارشناسـان اقتصادی حامی دولـت بهتر از نگارنـده می‌دانند که مسیر توسـعه و پیشرفت در کشـورهای مشـابه مانند چین، کره‌جنوبی، تایوان، ژاپن و... همه و همه سختکوشی و سختی یک یا دو نسل اسـت که با دولت همراه بوده‌اند؛ دولتی که نگران آینده سیاسی خود نبوده بلکه هدفش پیشرفت با معیارهای کشور بوده است، لذا می‌توان گفت نه برجام در اقتصاد ما معجزه کرده یا می‌کند و نه اینکه نبود آن کشور را به‌طور کل فلج می‌کرد بلکه آنچه مهم است نوع نگاه برنامه‌ریزان و عملیاتی کردن است.

ادامه دارد...

خبر

فاضلی: سهم بخش خصوصی در برنامه ششم اندک است

رئیس اتاق اصناف ایران اعلام کرد: حل مشکل بیکاری، فقر و موانع توسعه کشور در گرو حمایت جدی از بنگاه‌های کوچک و متوسط است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی اتاق اصناف ایران، علی فاضلی در دومین همایش چشم‌انداز کسب و کار و کارآفرینی در افق ۱۴۰۴ با اشاره به وجود ۳ میلیون بنگاه صنفی تولیدی کوچک و متوسط در کشور گفت: اصناف با داشتن ۱۷/۵ درصد سهم در تولید ناخالص داخلی کشور هنوز در برنامه‌های توسعه جایگاهی ندارند. وی افزود: دو برنامه پنج ساله از سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ کشور به پایان رسید اما بخش خصوصی مورد توجه جدی قرار نگرفت و حتی در برنامه ششـم توسعه نیز به ارتقای جایگاه بخش خصوصی در نظام اقتصادی کشور توجه نشده است.

فاضلی همچنین بخش خدمات و بازرگانی را حائز اهمیت خواند و گفت: سهم بخش خدمات نیز در نظام اقتصادی کشور بسیار اندک است، هر چند شعار حمایت از تولید می‌دهیم اما باید بدانیم تولید، بدون بها دادن به بخش خدمات و بازرگانی رشد و توسعه پیدا نمی‌کند.

وی رونق کسب و کار را با سپردن کار مردم به مردم قابل تحقق دانست و افزود: هنوز بیش از ۲ هزار قوانین و دستورالعمل در ساختار اقتصادی ایران وجود دارد که اصناف هم ۵۸ درصد سهم از آن دارند.

رئیس اتاق اصناف ایران تأکید کرد: برای رونق کسب و کار نباید به شعار اکتفا کرد بلکه باید مجلس سـهم بخش خصوصی واقعی اقتصاد را در برنامه ششم توسعه افزایش دهد. تقاضایم از مجلس شورای اسلامی، بازنگری در برنامه ششم برای بالا بردن سهم بخش خصوصی است که به اعتقاد من یک ضرورت است. فاضلی به موضوع سهم بهره‌وری در رشد اقتصادی نیز اشاره کرد و با انتقاد از پایین بودن سهم بهره‌وری در نظام اقتصادی کشور گفت: در اهداف برنامه چشـم‌انداز، دستیابی به رشد اقتصادی سالانه ۸ درصد پیش‌بینی شد که سهم بهره‌وری از آن ۲/۵ درصد بود اما متأسفانه تنها نیم درصد محقق شده است.

فاضلی به موضوع قاچاق نیز اشاره کرد و گفت: با وجود قاچاق سالانه حدود ۱۷ میلیارد دلاری در کشـور، بخش خصوصی نمی‌تواند نفس بکشـد که برخورد با این معضـلات بحث حاکمیتی اسـت و بخش خصوصی در این موارد جای ورود ندارد.

گزارش یک

مهران ابراهیمیان

شاهدان داخلی و خارجی ادعای ارتباطات بانکی ایران را رد می‌کنند

اتاق‌های چین و ایران: تحریم‌های بانکی ادامه دارد

یک روز بعد از آنکه روحانی مدعی شد «انتقال پول فروش نفت به کشـور بدون اشـکال انجام می‌شـود» نه فقط شـاهدان داخلی که شـاهد خارجـی هـم از چیـن رسـیده و آن را رد کرد.

روز گذشته فعالان اقتصادی اتاق بازرگانی و رئیس اتاق بازرگانی چین به اتفاق برخلاف رئیس‌جمهور کشـورمان بر محدودیت‌های بانکی در مراودات مالی و پولی تأکید کردند.

رئیس اتاق بازرگانی چین در واکنش به سـخنان دیروز حسـن روحانی که گفته بـود، تحریم‌های بانکی لغو شده است، از برقراری ارتباط بانکی ایران منحصراً با یکی دو بانک دنیا خبر داد و گفت: ما هنوز منتظر خبر خوش لغو تحریم‌های بانکی هسـتیم.

نایب رئیس اتاق مشترک ایران و چین با بیان اینکه هنوز تحریم‌ها برداشته نشـده است و کشور تحت تأثیر تحریم‌ها قرار دارد، گفت: زمانی می‌توان گفت تحریم‌ها برداشته شده که روابط بانکی تجار ایرانی با شرکت‌های خارجی به صورت روان انجام شود.

این در حالی است که حسن روحانی رئیس‌جمهور در نشسـت خبری دو روز پیش گفته بود: «من به ملت ایران می‌گویم که همه تحریم‌های هسـته‌ای بعد از اجرایی شـدن برجـام در ۲۷ دی‌ماه سـال گذشته برداشته شـد. امروز در نفت و گاز تحریمی نداریـم، در حمل و نقـل، بیمه و مسـائل بانکی با دولت‌ها و بانک‌های بزرگ دنیـا رابطه عالی داریم، البته بانک‌هایی که سـهام خصوصـی دارند گاهی احتیاط‌های بیش از حدی انجام می‌دهند.»

اظهارات روز گذشته در نشست همکاری‌های اتاق بازرگانی ایران و چین از منظـری دیگر نیز قابل تأمل اسـت و آن در دسـترس نبودن درآمدهای نفتی است که روز گذشته از سوی رئیس‌جمهور به عنوان اقتصاد مقاومتی مطرح شد. در واقع محدود بودن مبادلات بانکی با کشـور در مسـیر برجام می‌تواند به نوعی قرارداد تهاتر نفت‌های اضافه با کالاها و خدماتی باشد که طرف‌های مذاکره غربی به ما تحمیل می‌کنند و این طور به نظر می‌رسد که هزینه‌کرد نفت‌هایی که سهم ما را در بازار زیادتر کرده مطابق آنچه آنها تمایل دارند، اسـت. خرید هواپیما با قرارداد محرمانه یا اجبار خودروسازان ایرانی که مجبور به همکاری با چند برند اروپایی هستند، می‌تواند نشانه‌هایی باشد از این ادعا که مسئولان باید درباره آن شفاف‌سازی کنند.

■ چین هم منتظر لغـو تحریم‌های بانکی ایران

وانگ یان گئو رئیس اتـاق بازرگانی بین‌المللی چین در حاشیه نشست همکاری اتاق بازرگانی ایران و چین گفته بود: تبـادلات بانکی اهمیت بالایی در گسترش سرمایه‌گذاری تجار چینی در ایران دارد. به هر حال وقتی سرمایه‌گذار خارجی نیازمند انتقال ارز باشـد ولی کانال‌های ورود ارز به یک کشور بسـته یا در انحصار یک صندوق یا بانک خارجی باشد، همین امر محدودیت‌هایی را ایجاد می‌کند.

وانگ یـان گئو افزوده اسـت: اگر آقـای روحانی بتوانند در این مسـیر بهتر عمل کنند و سـرعت عمل بیشتری داشته باشند، به طور حتم همکاری تجار ایران و چین تسـهیل و سـرمایه‌گذاری در ایران افزایش خواهد یافـت. رئیس اتاق بازرگانی بین‌المللی چین خاطرنشان کرد: ما منتظر هستیم تا این خبر خوب به ما هم اعلام و مشکلات بانکی برطرف شود. اما این تنها شاهد مشکلات بانکی ما با بانک‌های دیگر جهان به خصوص بانک‌های معتبر نیست زیرا برخی فعالان بازرگانی در گفت وگو با خبرنگار «جوان» نیز همین موضوع را تأیید کردند اما از ترس اینکه مورد غضب دولتمردان قرار نگیرند کمتر به این موضوع اشاره دارند.

■ تحریم‌های بانکی ایران هنوز لغو نشـده است

مجیدرضا حریری فعال اقتصادی نیز در نشست مشـترک اتاق بازرگانـی چین و ایـران که برای گسترش همکاری بخش خصوصی این دو کشور برگزار شده است، اظهار داشته: باید اعلام کنم با تلاش‌های صورت‌گرفته میان اتاق‌های بازرگانی ایران و کشورهای مختلف به زودی هر ماه شاهد برگزاری این‌گونه جلسات خواهیم بود.

حریری بـا اعلام اینکه در دو سـال اخیـر روابط تجاری ایـران و چین تحت تأثیـر کاهش قیمت نفت بوده اسـت، تصریح کرد: متأسـفانه بخش زیادی از تعاملات دو کشور در فعالیت‌های نفتی و محصولات وابسـته به این حوزه بوده است، به نحوی که در مقطعی که قیمت نفت بالا بود سطح تجارت دو کشـور به ۵۲ میلیارد دلار رسید اما با کاهش قیمت نفت این میزان به ۳۲ میلیارد دلار رسـید، به همین منظور بایـد در آینده تعاملات تجاری دو کشور خارج از فروش مواد خام نفتی و فرآورده‌های آن باشد.

وی با بیان اینکه هنوز تحریم‌ها برداشته نشده است و کشور تحت تأثیر تحریم‌ها قرار دارد، گفت: زمانی می‌توان گفت تحریم‌ها برداشـته شده که روابط بانکی تجار ایرانی با شرکت‌های خارجی به صورت روان انجام شود.

نایب رئیس اتاق مشـترک ایران و چین در ادامه با اعلام اینکه در زمان تحریم چین به ایران برای دور زدن تحریم‌ها خیلی کمک کرد، اظهار داشت: ما این همکاری‌هـا را اصلاً فرامـوش نمی‌کنیم، متأسـفانه بعد از امضای توافقات هسـته‌ای این دیدگاه در ایران و چین به‌وجـود آمد که اولویت تجاری مـا در آینده کشـورهای اروپایـی بوده و خواستار همکاری با چینی‌ها نیستیم که باید بگویم این تصور اشتباه است. اقتصاد ایران و چین ناگزیر به همکاری با همدیگر هستند.

نایب رئیس اتاق مشـترک ایران و چین در ادامه صحبت‌های خود خطاب به رئیس اتاق بازرگانی چین و همراهان او گفت: اقتصـاد ایران دارای دو معضل است؛ نخسـت اینکه نرخ رشد پایین بوده و تعداد زیادی بیکار تحصیلکـرده در ایران وجود دارد، قطعاً ایران ترجیـح می‌دهد اگر می‌خواهد یک دلار معامله کند این یک دلار به تقویت تولید داخل اختصاص یابد و صرف نیروی انسانی شود. سیاست رسمی ایران به هیچ عنوان خرید کالای ساخته شده نه از چین و نه از کشورهای دیگر است. ما اولویت خود را تولید در ایران توسط نیروی ایرانی قرار داده‌ایم. ما نمی‌خواهیم فضا به سمتی رود که کالاهای چینی به وفور وارد کشور شود و از طرف دیگر نیروی انسانی بیکار داشته باشیم.

حریری تصریح کرد: بایـد در دور جدید تعاملات خود با شرکت‌های خارجی و به ویژه چین اولویت را به انتقال تکنولوژی، ماشین‌آلات و حتی مدیریت تولید قرار دهیم تا بهترین کالا در ایران توسط ایرانی تولید شود و نه تنها در بازار داخلی به فروش برسد بلکه امکان صادرات را نیز داشته باشد. وی با اشاره به اینکه در حال حاضر بخش دولتی ایران و چین با یکدیگر همکاری‌هـای لازم را دارند، افزود: باید بخش خصوصی دو کشور با گسترش همکاری‌ها مردم یکدیگر را به همدیگر وصل کنند. امروز وقتی کالای چینی در سطح بازار به وفور پیدا می‌شود، فرهنگ مردم نسبت به کالاهای چینی تغییر کرده و آن را عامل اساسی بیکاری جوانان می‌دانند. باید این فرهنگ در ایران بهبود پیدا کند.

گزارش ۲

بهناز قاسمی

واکنش تولیدکنندگان فولاد به صحبت‌های اخیر رئیس‌جمهور در گفت‌وگو با «جوان»

تولید کاهش و موجودی انبارها افزایش یافت

یک فعال اقتصادی: وضعیت صنعت فولاد در ۴۸ سال گذشته به این افتضاحی نبوده است

رئیس‌جمهور در حالی از رشد بخش فولاد سخن می‌گوید که فعالان این صنعت از کاهش تولید و صادرات فولاد و محصولات فولادی خبر می‌دهند و معتقدند کاهش ساخت‌وساز در سال‌های اخیر صنعت فـولاد را تحت‌الشـعاع قـرار داده و به دلیل بالا بودن قیمت تمام شده داخل، صادرات نیز رشد چشمگیری نداشـته است. همچنین موجودی انبارها نیز در سـال ۹۴، ۲۴/۲ درصد و سـال ۹۵نیز ۳۱/۶ درصد رشـد یافته اسـت.

رئیس‌جمهور روز سه‌شنبه در یک نشست خبری بر آثار اجرای برجـام در اقتصاد ایران سـعی کرد تصویری مثبت از اقتصاد پساتحریم ارائه دهد. وی از رونق صنعت فولاد در یک سال اخیر سخن گفت و افزود: «سال گذشته همین موقع بنده مصاحبه‌ای انجام دادم و همه تلاش می‌کردیم تا اجناسی که در انبارها باقی مانده را چگونه به فروش برسـانیم. در برخی از کارخانه‌های بزرگ مـا مانند فولاد آنقدر انبارها از کالا انباشته شده بودند که دیگر جایی در انبارها وجود نداشـت، اما الان دیگر فولاد جنسی ندارد که بدهد، همه انبارها خالی شده است و حتی در شرایط امروز، فولاد نوبت‌های سه‌ماهه می‌دهد، این موضوع نشان می‌دهد کسـانی که می‌گویند رکود و مدام می‌گویند ما نمی‌بینیم، خب عینکی، چیزی اسـتفاده کنید. بروند به همین فولاد نگاه کنند، بررسی کنند سال گذشته فولاد چه شرایطی داشت و امسال چه شرایطی دارد.»

از این رو «جوان» چگونگـی وضعیت این صنعت را در گفت‌وگو با فعالان این صنعت بررسـی کرد. می‌گوینـد ۸۵ درصد صنعت فـولاد دولتی و ۱۵ درصـد خصوصی اسـت. کارخانجـات دولتی که همواره از حمایت‌های دولت‌ها برخوردار هستند، تولیداتشان را با قیمت ارزان صادر و به قیمت گران به بازار داخل می‌فروشـند و تلاش می‌کنند زیان حاصل از صادراتشان با فروش داخلی جبران کنند. سیدمحمد احرامیان عضو انجمن فولاد و فعال این صنعت می‌گوید: ذوب‌آهن سـالانه یـک میلیارد دلار ضـرر می‌دهد، فـولاد الیاژی یـک کارخانه ورشکسته است، در این کارخانه ۴ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری شده در حالی که سالی یک میلیارد تومان نیز تولید و فروش ندارد، در بخش معدن نیز در پی رکود گسترده در کشور، طی سال‌های اخیر ۱۲۰ معدن سنگ‌آهن تعطیل و ۱۰ هزار نفر بیکار شدند که ۴ هزار و ۶۰۰ نفر از تعدیل نیروها در یک سال اخیر صورت گرفته است.

وی در گفت‌وگو با «جـوان» می‌افزاید: اینکه آقای رئیس‌جمهور از رونق صنعت فولاد سخن می‌گوید و آن را نشانه تحرک اقتصادی عنوان می‌کند... باید به استحضارشان برسـانم که سال‌هاست به دلیل کاهش ساخت‌وساز و تعطیلی نسـبی پروژه‌های عمرانی، میانگین مصرف فولاد ایران بیشتر از ۲۰ درصد کاهش یافته و به تبع هم تولید کاهش یافته و هم اینکه به مدد صـادرات کارخانجات فولادی دولتی، جایی برای صادرات بخش خصوصی وجود ندارد. احرامیان همچنین از رشد موجودی انبارها در یک سـال اخیر خبر می‌دهد و تأکید می‌کند: براساس گزارش مرکز آمار ایران، تغییر در موجودی انبار که یک متغیر مهم در رونق یـا رکود خرید و فروش در بازار اسـت، می‌توان دریافت که در این مدت موجودی انبارها به شـدت رشد کرده است، به طوری که در سـال ۹۴، موجودی انبارها ۲۴/۲ درصد و سال ۹۵، ۳۱/۶ درصد رشد داشته داشته و افزایش انبار کالا گویای عدم‌رونق در بازار و انتقال کالای تولیدی به درون انبار است.

■ دبیـر انجمن فولاد: فـروش داخل کاهش یافته است

همچنین دبیر انجمن فولاد نیز از تداوم رکود بر بازار فولاد و محصولات فولادی سـخن می‌گوید. او نیز مانند دیگر فعالان این صنعت از کاهش ساخت و ساز و تولید در یک سال اخیر خبر می‌دهد و می‌گوید: دپوی کالاها به دلیل کاهش تقاضا در بازار اسـت، هر چند در چند ماه اخیر بـه دلیل افزایش قیمت جهانی فـولاد، صادرات کلید خـورده اما صادرات تمامی محصولات فولادی امکانپذیر نیست و همه تولیدکنندگان این امکان را ندارند. خلیفه سلطان از بحران در بازار میلگـرد خبر می‌دهد و می‌گوید: بازار میلگرد به دلیل نبود ساخت‌وساز، به شدت با کسادی روبه‌رو شده و از آنجا که کشورهای همسایه همگی تولیدکننده میلگرد با قیمت پایین‌تر از ایران هستند، امکان صادرات نیز فراهم نیست.

همچنین اخبار رسیده از تولیدکنندگان این صنعت نیز حکایت از تعطیلی چندین کارخانه فولاد، مانند فولاد آرین و... دارد که به دلیل انواع مشـکلات به وجود آمده در یک سـال اخیر تعطیلـی و تعدیل کارگران را به ادامه تولید ترجیح دادند.

■ وضعیت صنعت فولاد در ۴۸ سال گذشته به این افتضاحی نبوده است

عضو دیگر انجمن فولاد نیز معتقد است، دپوهای شـرکت‌های فولاد به قدری زیاد شده که به دلیل عدم‌خرید یا کاملاً متوقف شـده‌اند یا مکان برای دپو ندارند یا اعتباری وجود ندارد که بخواهند ادامه حیات بدهند. رضا شهرستانی، عضو انجمن فولاد در رابطه با وضعیت بازار فـولاد می‌گوید: وضعیت بازار فولاد بسـیار بدتر از آن اسـت که حتی بتوان فکرش را هم کرد. به عنوان اولین تولیدکننده فولاد در کشور، حتی پیش از ذوب‌آهن و به عنوان کسی که بیشترین سابقه را در این حوزه دارد، باید بگویم که طی این ۴۸ سال وضعیت نامناسب فعلی که در بازار وجود دارد بی‌سابقه بوده و تا حالا چنین چیزی سابقه نداشته است. وی می‌افزاید: چنانچه دولت به داد این صنعت نرسد به حدی شرایط بد شده که تا آخر امسال بعید می‌دانم تولیدکننده دیگری باقی بماند، تنها بخشـی که بهتر کار می‌کند و هنوز به مشکل اساسی برخورد نکرده، تولید تختال است اما در بخش‌های دیگر مانند نبشی، ناودانی، میلگرد یا تیرآهن در مورد وضعیت تولیـد می‌توان گفت اسفناک است.

شهرستانی در واکنش به سخنان اخیر رئیس‌جمهور پیرامون صنعت فـولاد می‌گویـد: این صحبت‌ها صحت نداشـته و ما با آن مخالفیم، در حال حاضر متأسـفانه تمام دپوهای شـرکت‌ها به قدری زیاد شده اسـت که به دلیل عدم‌خرید یا کاملاً متوقف شـده‌اند یا مکان برای دپو ندارند یا اعتباری وجود ندارد که بخواهند ادامه حیات بدهند. وی تصریح می‌کند: حتی من از هیئت مدیره انجمن درخواست جلسه اضطراری داشتم تا به دلیل وضعیت نابسامان صنعت نزد آقای جهانگیری برویم و به ایشان بگوییم که چنانچه سریعاً به داد این صنعت نرسند مسلماً تا پایان سال این صنعت از بین برود.

عضو انجمن فولاد اظهار می‌دارد: دولت تدبیر در این رابطه کاری نکرد و باز هم باید گفت صد رحمت به دولت قبلی، ما توقع‌مان از آقای روحانی بیان چنین صحبت‌هایی با وجود چنین وضعیتی نبود.

فالگوش

مرد پشت «آکنتور» بازداشت شد

مدیرعامل شـرکت بورسـی کنتورسـازی ایران بازداشـت شد، این در حالی اسـت که سـهام این شـرکت به دلیل نشر اطلاعات کـذب و تنظیـم صورت‌های مالـی براسـاس خبرهـای جعلی تا ۸ هـزار و ۵۰۰ تومـان در بـورس افزایـش یافـت و بایـد دید در بررسـی‌های دسـتگاه قضایی، قصور چـه بخش‌هایـی در وقوع چنین رسـوایی بزرگی در بازار سـرمایه ایران مؤثر بوده اسـت.

به گزارش «جوان»، یک منبع آگاه در دادسـرای مبارزه با مفاسد اقتصادی به رسانه‌ها گفته اسـت، مدیرعامل شرکت کنتورسازی ایران به دستور مقام قضایی بازداشت شده است، این در حالی است که این شرکت مدعی شـده بود پروژه صندوق‌های فروشگاهی را از شرکت واسط اتاق اصناف یعنی شـرکت باران اخذ کرده است و براساس انتشار این خبر، سهام این شرکت در بازار سرمایه تا چند صد درصد جهش یافـت که در نهایت گویا همـه چیز دروغ از آب درآمد و حالا باید دید زیان سهامدارانی را که سهم گران خریده‌اند چه کسی خواهد داد.

گویا این کارفرما در راستای ضرر و زیان سـهامداران حقیقی شرکت کنتورسازی ایران مورد پیگرد مراجع قانونی قرار گرفته و بازداشت شده است. گفتنی است سهامداران شرکت کنتورسازی ایران گویا چندین بار مقابل سازمان بورس اوراق بهادار تجمع کرده‌اند و خواستار رسیدگی به این پرونده شده‌اند، در این میان در فضای مجازی اعتراضات و حملات زیادی با ذکر نام به برخی از ناظران بازار سرمایه صورت گرفته است که باید دید چرا سـهامداران از برخی کارمندان سازمان بورس در فضای مجازی نقد جدی دارند و این نقدها کم‌کم از محافل خصوصی و مجازی دارد به فضای حقیقی کشیده می‌شود.

از سوی دیگر کارگران کنتورسازی ایران هم برای دریافت معوقات مزدی خود شکایتی را در مراجع قضایی و اداره کار شهرستان البرز قزوین مطرح کرده‌اند. جهش قیمت سهام شرکت کنتورسازی در بازار سرمایه آن هم براسـاس اخبار کذب و شناسایی سود براساس اخبار جعلی به بزرگ‌ترین رسوایی تاریخ نیم‌قرنی اخیر تبدیل شده است و برخی از این رسـوایی با عنوان کنتور گیت یاد می‌کنند که بررسی این پرونده به شکل دقیق از سوی دسـتگاه قضایی، قصور خیلی از دستگاه‌ها را انعکاس خواهد داد.

گزیده خبر

توسعه کیش به شل رسید

یک منبع آگاه از توسعه میدان آزادگان جنوبی به صورت کنسرسیوم توسـط شـرکت‌های بین‌المللی و داخلی خبر داد و گفت: توسعه میدان گازی کیش به احتمال قوی به شرکت شل واگذار می‌شود.

به گزارش فارس، اواسـط آذرماه قرارداد مطالعاتـی دو میدان نفتی آزادگان جنوبی و یادآوران و میدان گازی کیش میان مسئولان شرکت ملی نفت ایران و شرکت بین‌المللی رویال داچ‌شل امضا شد.

در همین رابطه یک منبع مطلع به خبرنگار فارس در خصوص آخرین وضعیت توسعه میادین آزادگان جنوبی و همچنین میدان گازی کیش و یادآوران گفت: به احتمال بسیار زیاد و بنا به درخواست بین‌المللی که از سوی شرکت توتال فرانسه و شل مطرح شده است، کار توسعه میدان آزادگان جنوبی به صورت یکپارچه و با همکاری یک شـرکت توانمند داخلی به صورت کنسرسـیوم صورت خواهد گرفت و مقدمات انجام امضای قرارداد در حال انجام است.

این منبع آگاه همچنین با اشاره به وضعیت توسعه میدان کیش گفت: به احتمال زیاد شرکت شل کار توسعه این میدان را نیز برعهده خواهد گرفت و ظاهراً زودتر از امضای قرارداد توسـعه میدان آزادگان جنوبی قرارداد آن امضا شود. مدیر مهندسی و توسعه شرکت ملی نفت ایران اخیراً اعلام کرده بود تا چهارهفته دیگر وضعیت قرارداد توسعه میدان آزادگان جنوبی تعیین تکلیف می‌شود. برای توسـعه میدان آزادگان جنوب تاکنون تفاهم نامه‌های مطالعاتی با پنج شـرکت بین‌المللی و یک شرکت داخلی به نمایندگی از قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا به امضا رسیده است. پیشـتر وزیر نفت گفته بود ما به دنبال برگزاری مناقصه بین‌المللی برای توسـعه آزادگان جنوبی هستیم ولی اگر شرکت‌های بین‌المللی درخواست همکاری داشته باشند امکان توسعه به صورت کنسرسیوم نیز وجود دارد.

فاصله درآمدها با خط فقر نجومی شد

در حالی بخش زیادی از کارگران در کلانشهرهایی مثل تهران باید با روزی ۳۰ تا ۳۵ هزار تومان امرار معاش کنند که به نظر می‌رسد فاصله درآمدی برخی اقشار در این شهرها با خط فقر، نجومی شده است.

به گزارش تسنیم، در حالی که سبد هزینه خانوارهای کارگری نزدیک به ۳ میلیون تومان است، به نظر می‌رسـد افزایش حقوق مطابق نرخ تورم دوای درد کارگران نیست. حداقل دستمزد کارگران در سال ۹۵ با افزایش ۱۴ درصدی از ۷۱۲ هزار تومان به ۸۱۲ هزار تومان رسـید. به عبارتی ۱۰۰ هزار تومان بر خالص دریافتی کارگران افزوده شد، این درحالی است که آمارهای بانک مرکزی حکایت از افزایش حداقل ۳۰ درصدی هزینه‌های سبد خانوار کارگری دارد.

هرچند سرابی که دولت یازدهم در باب حل مشکلات جامعه با برجام ترسـیم کرده بود، رنگ باخـت و فتح‌الفتوح برجام سـنگی از جلوی پای معیشت مردم برنداشـت اما باز هم روحانی معتقد است روزهای خوبی برای آینده در پیش اسـت و مدام اعلام می‌کند که وضعیت رو به بهبود خواهد رفت. ایـن روزها دخل و خرج کارگـران ایرانی باهم نمی‌خواند و مدت‌هاست با بالا رفتن نرخ تورم و نجومی شدن قیمت‌ها کارگران به دلیل عدم‌همخوانی حقوق و دستمزدشان با تورم در تأمین مخارج روزانه خـود لنگ می‌زنند. این در حالی اسـت که وضعیت در کلانشهرهای گرانی چون تهران بدتر است چراکه با درآمد روزانه ۲۷ هزار تومانی نمی‌شود زندگی کرد و تنها اجاره خانه‌ای کوچک حداقل نصف بیشتر حقوق کارگران را تلف می‌کند.

فرامرز توفیقی، فعـال کارگری پیرامون وضعیت معیشـتی کارگران می‌گوید: این روزها شاهد فروپاشی طبقه متوسط درآمدی در ایران و طبقات فرودست و زیر خط فقر هستیم؛ امری که از سال ۱۳۸۶ آغاز شد و تاکنون به‌دلایل جهش‌های قیمتی به‌دلیل اجرای نامتوازن هدفمندی یارانه‌ها، سرکوب دستمزدی، عدم‌شفافیت آماری در اعلام موارد مترتب بر بحث تعیین خط فقر همچون هزینه سبد معیشت خانوار، فرایندی ندیدن بحث دستمزد و خانوار و... ادامه دارد.

وی ادامـه می‌دهد: عقب‌ماندگـی ۱۸۶ درصدی دسـتمزد از هزینه معیشـت خانوار بر هیچ‌کس پوشیده نیسـت و تصویب حق مسکنی که از مصوبات دستمزدی سـال ۱۳۹۴ کارگران بوده است و تاکنون به هر دلیلی مصوب نشده، باعث ایجاد بی‌اعتمادی، تنش‌های ذهنی و ایجاد استرس‌های مترتب بر روح کارگران گشته و وقتی این مصوبه را به عنوان ترمیم دستمزد بیان کنیم نیز باز نوعی خراش به بدنه اعتماد و بازی با روح و روان جامعه کارگری ایجاد می‌کند.

وی ادامه می‌دهد: طی گزارش‌های رسمی که مرکز آمار و بانک مرکزی تاکنون منتشر کرده‌اند مشخص شده در ۱۰ سـال اخیر، خانوارهای ایرانـی صرفه‌جویی‌های خـود را به مصرف پوشـاک، درمـان، مواد پروتئینی، لبنی، حتی میوه و مواد نشاسته‌ای مانند برنج و نان معطوف کرده‌اند، این بدین مفهوم است که بخش بزرگی از جمعیت کشور در شرایط سخت معیشتی به‌سر می‌برند زیرا در شرایط عادی کسی این صرفه‌جویی‌ها را که به‌طور مستقیم به حیاتش مربوط می‌شود انجام نمی‌دهد، مگر اینکه چاره‌ای جز آن نداشته باشد.